

Afstemningsgrupper, og at Retsformandens Stemme gør Udslaget, naar Stemmerne staar lige om andre Spørgsmaal end Straffudmaalingen].

Saafernt en Nævning erklærer, at han *ikke ønsker at afgive Stemme*, kan Stemmeafgivning ikke paalægges ham, men ved Optællingen af de øvrige Stemmer regnes da vedkommendes Stemme som afgivet for den for Tiltalte gunstigste Afgørelse, for hvilken nogen i øvrigt har stemt.«

Samtidig med Gennemførelsen af § 906 a er den omtalte § 886 a i Loven af 23. Juli 1932 ophævet, idet Afgørelsen af Spørgsmaalet om formildende eller skærpende Omstændigheder er henlagt til den samlede Ret.

Efter Indstilling af Udvalgsflertallet foretoges i *Folketinget* et Par Ændringer, som dels gik ud paa at lade det for Tiltalte *gunstigste Resultat* indtræde i Tilfælde af Stemmelighed i Stedet for at lade Retsformandens Stemme være afgørende, dels *ordnede Afstemningen* med Inddeling af Nævningerne i 3 Grupper, hver paa 4, og saaledes at en Gruppe Nævninger stemmer først, medens Regeringsforslaget delte Nævningerne i 2 Grupper, hver paa 6, og lod den første af disse Grupper stemme *efter* den yngste Dommer, den anden Gruppe *efter* den næstungste Dommer.

3. Nævningerne har hidtil, dersom de under Raadslagningen kom i Tvivl, skullet henvende sig til Retsformanden, som i Retssalen skulde give den fornødne Oplysning (§ 898). Fra konservativ Side ønskede man ogsaa paa dette Omraade at skabe mere Kontakt mellem Rettens læge og juridiske Element, og i *Folketinget* vedtoges det — efter Forslag af Flertallet — at give § 895 en Tilføjelse, som nu gør det muligt for Nævningerne at stille Spørgsmaal til Retsformanden paa mere formløs og mindre besværlig Maade. Det bestemmes nemlig i Paragraffens 2 første Stykker:

»Naar Nævningernes Ordfører skønner, at Nævningerne har haft behørig Lejlighed til en *foreløbig Drøftelse* af Sagen, paabegyndes den egentlige Raadslagning. Under denne skal *Formanden*, dersom *mindst 5 af Nævningerne udtaler Ønske derom*, være til Stede i Nævningernes *Forsamlingsværelse* for at besvare de Spørgsmaal, som Nævningerne i Anledning af Sagen maatte ønske at stille ham. Endvidere er han da *beføjet til selv at tage Ordet*, naar han finder det paakrævet for at forhindre Fejltagelser fra Nævningernes Side. Naar Retsfor-